

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Průchy a soudců JUDr. Jana Vyklického a JUDr. Jaroslava Vlašína v právní věci žalobkyně: **a) L. H., b) A. S.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 9. 2013, č. j. OAM-203/ZA-ZA08-ZA08-2013, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně a) proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 28. 11. 2013, č. j. 1 Az 16/2013 - 31,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně L. H. (dále „stěžovatelka“) podala kasační stížnost proti usnesení Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“) ze dne 28. 11. 2013, č. j. 1 Az 16/2013 - 31, kterým byla zamítnuta její žádost o ustanovení zástupce z řad advokátů. Důvodem zamítavého rozhodnutí byla skutečnost, že stěžovatelka věrohodným způsobem nedoložila své majetkové poměry.

Nejvyšší správní soud z doručenky založené na č.l. 32 soudního spisu zjistil, že napadené rozhodnutí městského soudu bylo stěžovatelce doručeno vložím do domovní schránky v pondělí dne 2. 12. 2013 (§ 50 odst. 1 občanského soudního řádu). Kasační stížnost proti napadenému rozhodnutí byla stěžovatelkou podána osobně u městského soudu v úterý dne 17. 12. 2013.

Nejvyšší správní soud nejprve zkoumal formální náležitosti kasační stížnosti, tedy také včasnost podání kasační stížnosti [§ 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)].

Kasační stížnost **je opožděná**.

Podle § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, a bylo-li vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta znovu od

doručení tohoto usnesení. Zmeškání lhůty pro podání kasační stížnosti nelze prominout. Podle § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu začíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. To neplatí o lhůtách stanovených podle hodin. Podle odst. 2 téhož ustanovení, lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků, končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce.

Stěžovatelka v kasační stížnosti uvedla, že napadené usnesení jí bylo doručeno dne 4. 12. 2013. Tento údaj se však neshoduje se záznamem na doručence, v souladu se zákonem (§ 50 odst. 1 část věty za středníkem občanského soudního řádu) vyznačeným doručovatelem. Ze založené doručky proto považuje Nejvyšší správní soud za prokázané, že napadené usnesení bylo stěžovatce doručeno již v pondělí dne 2. 12. 2013. Lhůta dvou týdnů k podání kasační stížnosti tak počala běžet v úterý dne 3. 12. 2013 (§ 40 odst. 1 s. ř. s.) a skončila v pondělí dne 16. 12. 2013 (§ 40 odst. 2 s. ř. s.), neboť právě pondělí 2. 12. 2013 bylo dnem, kdy došlo ke skutečnosti určující počátek lhůty (tzn. doručení napadeného usnesení). Stěžovatelka podala kasační stížnost osobně v úterý dne 17. 12. 2013, tedy až po uplynutí dvoutýdenní zákonné lhůty k jejímu podání, konkrétně jeden den po marném uplynutí této lhůty.

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost proti napadenému usnesení odmítl podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona, neboť byla podána opožděně. Z tohoto důvodu se Nejvyšší správní soud námitkami, které stěžovatelka vznesla v kasační stížnosti, nemohl blíže zabývat.

O náhradě nákladů řízení před Nejvyšším správním soudem bylo za použití ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. ledna 2014

JUDr. Petr Průcha
předseda senátu